

DOI 10.34132/pard2026.31.07

Отримано: 03 липня 2025

Змінено: 18 жовтня 2025

Прийнято: 21 січня 2026

Опубліковано:

31 березня 2026

Received: 03 July 2025

Revised: 18 October 2025

Accepted: 21 January 2026

Published:

31 March 2026

**Oksana Kovtun
Antonina Shmahun**

DIGITAL TRANSFORMATION OF ANTI-CORRUPTION POLICY IN THE PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM: THE ROLE OF INNOVATIVE TOOLS AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE

The article provides a comprehensive scientific analysis of the digital transformation of anti-corruption policy within the system of public administration, with a particular focus on the role of innovative tools and artificial intelligence technologies in enhancing transparency, accountability, and integrity. The relevance of the topic is determined by the need to modernize anti-corruption mechanisms in the context of public sector digitalization, European integration processes, and the implementation of international good governance standards.

The purpose of the article is to theoretically substantiate the conceptual foundations for integrating digital technologies and AI systems into anti-corruption policy and to assess their potential and associated risks in ensuring public accountability. The research is based on an interdisciplinary approach, combining institutional, systemic, comparative, and analytical methods.

The study demonstrates that digital tools—such as open data platforms, e-procurement systems, risk-based monitoring algorithms, and big data analytics—significantly transform traditional anti-corruption control mechanisms by enabling proactive detection of corruption risks. The application of machine learning algorithms and data analytics allows the identification of anomalies in public finance, procurement,

land management, and other sectors that were previously beyond the reach of conventional oversight mechanisms.

At the same time, the article systematizes the main challenges associated with AI deployment in anti-corruption contexts, including data bias and reliability issues, algorithmic errors (false positives and false negatives), opacity of “black box” models, risks of algorithmic capture, information asymmetry, and insufficient institutional readiness. It emphasizes the necessity of maintaining an appropriate balance between AI autonomy and meaningful human oversight, in line with international frameworks such as the OECD AI Principles and the EU AI Act.

Keywords: *public administration, anti-corruption policy, innovative tools, artificial intelligence, digitalization, transparency, accountability, integrity.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. Цифрова трансформація публічного управління суттєво змінює підходи до формування та реалізації антикорупційної політики, відкриваючи нові можливості для забезпечення прозорості, підзвітності та доброчесності діяльності органів влади. Водночас упровадження інноваційних технологій супроводжується появою складних управлінських, правових і етичних викликів, пов'язаних із захистом даних, алгоритмічною упередженістю, розподілом відповідальності та інституційною готовністю до використання цифрових рішень. Традиційні інструменти запобігання корупції часто виявляються недостатньо ефективними в умовах зростання обсягів інформації, ускладнення процедур публічного адміністрування та появи нових форм зловживань.

Як зазначив Голова Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) Віктор Павлушик, «досвід України показує, що антикорупційні інституції можуть не просто функціонувати в умовах надзвичайного тиску, а й впроваджувати інновації. Цифровізація є нашим найпотужнішим інструментом. В основі нашого підходу лежить система обов'язкового

декларування – одна з найбільших і найповніших публічних баз даних про фінансову інформацію посадових осіб у світі. Вона дозволяє нам перейти від реагування на корупцію до запобігання» [1].

Отже, особливої актуальності набуває питання інтеграції систем аналізу великих даних і технологій штучного інтелекту у процеси контролю, моніторингу та підтримки прийняття управлінських рішень в антикорупційній системі держави. Попри активний розвиток електронного врядування, рівень наукового опрацювання моделей і механізмів реалізації таких інструментів для мінімізації корупційних ризиків залишається недостатнім.

Відтак виникає потреба у комплексному осмисленні потенціалу цифрових інновацій як чинника підвищення доброчесності та формування нової моделі взаємодії держави, громадян і бізнесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У контексті модернізації публічного управління особливої актуальності набуває теоретико-методологічне обґрунтування цифрової трансформації антикорупційної політики та дослідження ефективності використання цифрових інструментів державними інституціями, що забезпечують її реалізацію. Систематизація концептуальних підходів до впровадження цифрових та AI-інструментів дозволяє не тільки визначити їхню управлінську ефективність, а й ідентифікувати системні ризики та інституційні бар'єри, що обмежують їх детермінацію в практичну площину.

В роботі [2] доведено, що фундаментальною передумовою ефективної антикорупційної екосистеми є конвергенція технологічних інновацій із реформуванням державних інститутів, впровадженням цифрових рішень та розвитком механізмів партисипативного контролю. Такий інтегрований підхід забезпечує перехід від традиційних методів запобігання корупції до проактивного формування прозорих антикорупційних механізмів із застосуванням цифрових технологій.

У сучасному науковому дискурсі цифрові технології позиціонуються як ключовий вектор трансформації публічного управління та стратегічний детермінант нівелювання корупціогенних факторів.

Зокрема, у дослідженні [3] здійснено систематизацію актуальних трендів цифрового переходу, серед яких пріоритетне значення мають архітектура електронного урядування (e-government), багатофункціональні цифрові платформи публічної партисипації та комплексна автоматизація адміністрування. Авторами доведено, що впровадження інноваційних цифрових інструментів забезпечує дискрецію повноважень посадових осіб, підвищуючи рівень транспарентності та підзвітності владних інституцій.

У сучасній науковій думці особливе місце посідає обґрунтування інструментарію цифрової прозорості публічних фінансів. Зокрема, у наукових розвідках авторів [4] деталізовано детермінацію блокчейн-технологій, електронних реєстрів та інтегрованих систем обліку як стратегічних важелів забезпечення відкритості фінансових потоків. Автори доводять, що технологічна конвергенція цих засобів виступає дієвим превентивним механізмом мінімізації корупційних впливів у бюджетному секторі.

У статті Ю. Костенко [5] на прикладі модернізації Державної податкової служби України проаналізовано інституціоналізацію принципу нульової толерантності до корупційних проявів та цифрову трансформацію сервісно-орієнтованої моделі взаємодії з платниками податків (зокрема, через функціональне розширення ІТС «Електронний кабінет» та мобільного додатку «Моя податкова»); обґрунтовано доцільність ІТ-консолідації інформаційних ресурсів шляхом делегування адміністрування незалежному суб'єкту, що відповідає стратегічним цілям Плану цифрового розвитку ДПС до 2030 року. При цьому спостерігається низка деструктивних чинників: високий рівень сприйняття корупції, цифровий розрив у доступі до державних сервісів та недостатня технічна сумісність систем ДПС.

Важливим аспектом в антикорупційній політиці держави є цифровізація системи викривачів корупції, якому присвячено дослідження М. Думчикова [6], де автор аналізує цифрові платформи їх інституційної підтримки та правового забезпечення в Україні. Дослідником виявлено системні ризики, що перешкоджають розвитку даного інституту, зокрема: дефіцит суспільної довіри до

антикорупційних інститутів, високі ризики розкриття персональних даних та вразливість інформаційно-комунікаційних систем до кіберзагроз. Для нівелювання визначених загроз автором запропоновано створення Єдиної державної цифрової екосистеми викривачів, яка має стати інтегруючим базисом для розрізнених механізмів комунікації, забезпечуючи високий рівень захисту та застосування інноваційних технологій верифікації даних.

Паралельно з вітчизняним дискурсом, у зарубіжному науковому просторі автори [7] фокусують увагу на аналітичних можливостях Big Data Analytics. Авторами обґрунтовано методологію предиктивного аналізу відхилень / корупційних ризиків у сфері публічних закупівель. Через призму обробки масивів даних щодо тендерної документації та поведінкових патернів контрагентів, дослідники пропонують модель раннього виявлення ризиків шахрайства та латентних корупційних схем.

Розвиваючи зазначену проблематику, С. Коржов [8] акцентує увагу на інституціоналізації блокчейн-архітектури в екосистемі електронного урядування. Дослідник аргументує, що завдяки притаманним властивостям децентралізаційних процесів та незмінності даних, блокчейн-рішення не лише нівелюють корупційні ризики, а й виступають фундаментом відновлення суспільної довіри до державних цифрових платформ.

Авторське дослідження [9] присвячено аналізу сучасних методологічних підходів до імплементації OSINT-інструментарію у систему протидії корупції в Україні з акцентуванням на моніторингу соціальних медіа, інтелектуальному аналізі масивів відкритих державних реєстрів, методах геолокаційної та візуальної ідентифікації активів, а також технологічній конвергенції OSINT із алгоритмами штучного інтелекту (далі – ШІ) та машинного навчання.

Низку публікацій у зарубіжних та вітчизняних наукових джерелах присвячено проблематиці застосування ШІ в публічному управлінні та інших суспільних сферах. Сучасні зарубіжні дослідники [10] аналізують вплив ШІ на трансформацію адміністративної підзвітності, де автори показують, що AI-інструменти можуть значно

посилити прозорість рішень, зменшити вплив людського фактору й оптимізувати процеси прийняття рішень, при цьому наголошують на нових правилах щодо збереження суспільної довіри та етичних стандартів.

Авторами в роботі [11] здійснено комплексну детермінацію потенціалу імплементації ШІ у сферу економічного управління як фундаментального чинника мінімізації корупційних ризиків. Проаналізовано системні виклики та сформульовано стратегічні рекомендації щодо інтеграції когнітивних технологій у державне управління, враховуючи принципи міжнародної конвергенції та специфіку національного інституційного середовища. Автори довели, що синергія ШІ з інструментарієм блокчейн-технологій, хмарних обчислень та аналітики великих даних створює цілісний контур цифрового контролю. Такий інтегрований підхід, доповнений імплементацією кращих світових практик, дозволяє радикально підвищити ефективність антикорупційних заходів та забезпечити прозорість системи публічного управління.

Проведений аналіз сучасних парадигмальних і концептуальних підходів щодо застосування інноваційних цифрових інструментів та ШІ в публічному управлінні загалом, та зокрема, в антикорупційній політиці, дозволяє стверджувати, що вдосконалення потребують не тільки технічна складова (алгоритмізація процесів), а й законодавча база з врахуванням європейського досвіду, необхідним є підвищення цифрової грамотності публічних службовців, розробка етичних стандартів використання ШІ, визначення можливих сфер використання ШІ в публічному управлінні відповідно до безпекових, етичних вимог та принципів доброчесності.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування концептуальних засад інтеграції цифрових технологій і систем штучного інтелекту в антикорупційну політику, а також визначення їхнього потенціалу і ризиків у контексті забезпечення публічної підзвітності.

Виклад основного матеріалу дослідження. В процесі реалізації антикорупційної політики цифровізація розглядається як її ключовий інструмент, що забезпечує принципи прозорості,

підзвітності та доброчесності. Наприклад, практичні підсумки цифрової трансформації роботи НАЗК демонструють впровадження нових цифрових сервісів, онлайн-інструментів та систем моніторингу, що спрямовані на підвищення прозорості та ефективності антикорупційної політики.

Такими ініціативами та інструментами на сьогодні є Портал доброчесності з онлайн-інструментом – Конструктором антикорупційних програм; інформаційна система моніторингу Державної антикорупційної програми; оцінювання рівня зрілості систем доброчесності й інструменти для самооцінки антикорупційної діяльності відповідних органів. Такі практики визнані міжнародними організаціями як найкращі в публічному секторі – Обсерваторія інновацій державного сектору (OECD OPSI) включила інформаційну систему моніторингу виконання Державної антикорупційної програми до переліку передових рішень [12]. Також НАЗК сприяє розвитку цифрової екосистеми доброчесності, яка наразі об'єднує декілька взаємопов'язаних цифрових рішень – Єдиний державний реєстр декларацій, Єдиний Портал повідомлень викривачів, POLITDATA і Реєстр прозорості [13].

В рамках забезпечення прозорості, контролю та доброчесності процесів відновлення НАЗК вбачає за необхідне нормативно-правове закріплення та впровадження спеціалізованої інтерактивної онлайн-платформи, функціонал якої має забезпечувати моніторинг фінансових потоків у режимі реального часу, верифікацію управлінських процедур та розширення інструментарію громадського контролю через цифрову партисипацію.

На сучасному етапі цифрова екосистема DREAM, попри її відповідності цілям відновлення, функціонує в тестовому режимі і має обмежений дискреційний вплив. Відсутність статусу загальнообов'язкової платформи для всіх суб'єктів публічного управління нівелює системність антикорупційного моніторингу та потребує невідкладного інституційного врегулювання на загальнодержавному рівні.

Особливої уваги заслуговує досвід органів місцевого самоврядування щодо імплементації антикорупційних стратегій.

Показовим кейсом є Макарівська територіальна громада, де реалізовано модель цифровізації просторового розвитку через створення муніципального геопорталу відкритих даних, яка інтегрується з екосистемою DREAM, що дозволила сформувати цілісний контур управління ресурсами та забезпечити наскрізну транспарентність інвестиційно-будівельного циклу. Як зазначають представники місцевої адміністрації, такий методологічний підхід забезпечує ефективну систему управлінських рішень на кожній стадії реалізації проєктів – від розробки проєктно-кошторисної документації до об'єктивної верифікації фінальних результатів робіт [14]. Це підтверджує гіпотезу про те, що синергія локальних геоінформаційних систем та загальнодержавних цифрових платформ є ключовим чинником мінімізації корупційних ризиків у процесах відновлення.

Наведена інформація свідчить про наявність в антикорупційній системі розгалужених цифрових рішень та інструментів. Не дивлячись на такий стан справ, додаткових наукових розвідок потребує дослідження застосування інноваційних цифрових інструментів та ШІ в реалізації антикорупційної політики.

Впровадження ШІ в е-врядуванні та антикорупційній сфері відкриває нові можливості. Завдяки багаторічним дослідженням цієї теми та співпраці з урядами всього світу, ОЕСР [15]) визначено три сфери використання ШІ.

Підвищення інституційної продуктивності в публічному управлінні досягається шляхом інтенсифікації внутрішньоорганізаційної діяльності та реінжинірингу процесів формування державної політики, прийняття управлінських рішень і надання публічних послуг. Зокрема, впровадження систем ШІ дозволяє здійснити перехід до попереджувального моделювання сценаріїв розвитку галузевих політик, забезпечуючи високий рівень стратегічного планування. Системна автоматизація рутинних алгоритмів сприяє скороченню часу щодо надання публічних послуг, що в свою чергу призводить до підвищення продуктивності державного апарату та створює передумови для ефективної діяльності державних службовців – вивільнення від виконання

рутинних завдань дозволяє сконцентрувати адміністративний ресурс на критично важливих векторах державного будівництва та вирішенні складних стратегічних викликів.

Стратегічна адаптація державної політики та модернізація публічних послуг реалізується через впровадження інноваційних технологій, що забезпечують відповідність державних управлінських рішень динамічним запитам суспільства та специфічним потребам територіальних громад. Ключовим вектором такої трансформації є розвиток механізмів електронної партисипації, що дозволяють громадянам інтегруватися у процеси прийняття рішень на ранніх етапах. Особливого значення набуває концептуальний перехід до адаптивної моделі надання персоналізованих публічних послуг на основі аналітики даних та формування життєвих сценаріїв. Це передбачає не лише цифрову автоматизацію сервісів, а й формування гнучкої екосистеми публічного адміністрування, яка здатна до самокорекції відповідно до ідентифікованих потреб користувачів, забезпечуючи високу соціальну ефективність та адресність державної підтримки.

Трансформація інституту публічної підзвітності реалізується шляхом значної інтенсифікації наглядових функцій та забезпечення зовнішньої транспарентності управлінських процесів, зокрема через впровадження систем моніторингу в режимі реального часу. Таке методологічне зрушення сприяє експоненціальному зростанню рівня задоволеності суспільства якістю адміністрування та позиціонує органи влади як компетентні, етично- та соціально-орієнтовані інституції. Інституціоналізація цифрового контролю не лише мінімізує корупційні ризики, а й виступає фундаментальним чинником відновлення суспільної довіри. Це, у свою чергу, легітимізує здатність держави до подальших інноваційних перетворень, формуючи стійкий консенсус між владою та громадянами щодо стратегії цифрової трансформації національної системи публічного управління.

У (табл. 1) наведено, яким чином можливості ІІІ можуть бути використані в публічному управлінні.

Таблиця 1

Можливості ШІ в публічному управлінні

Завдання ШІ	Діяльність державних органів влади та ОМС	Зона можливостей
Розпізнавання подій	Внутрішні управлінські рішення	Продуктивність (ефективність та результативність)
Виявлення подій		
Прогнозування	Розробка політик	Швидкість реагування
Персоналізація		
Підтримка взаємодії	Надання послуг	Контроль
Цілеспрямована оптимізація		
Генерація контенту	Внутрішня та зовнішня підзвітність	
Міркування за допомогою структур знань		

Джерело: сформовано авторами на основі [16]

Упродовж останніх двох десятиліть сфера протидії та запобігання корупції зазнала суттєвої трансформації внаслідок системної імплементації цифрових технологій, спрямованих на інтенсифікацію транспарентності, розширення механізмів публічної партисипації та посилення контрольних функцій держави [17].

Генезис даного процесу був зумовлений розвитком систем е-урядування та цифровізацією адміністративних сервісів. Це дозволило оптимізувати управлінські цикли, мінімізувати часові витрати в обслуговуванні громадян та, як підтверджено численними емпіричними розвідками, суттєво знизити корупційні ризики шляхом обмеження суб'єктивного впливу посадових осіб [18; 19; 20].

Паралельним вектором розвитку стало впровадження краудсорсингових платформ, спеціалізованих порталів для викривачів та інтерактивних панелей відкритих даних (Open Data Dashboards).

Зазначені інструменти забезпечили громадянське суспільство та ЗМІ засобами моніторингу публічних закупівель, верифікації майнових декларацій та аналізу законодавчої діяльності у режимі реального часу [21; 22].

На сучасному етапі інноваційний пошук зміщується у площину пілотування блокчейн-технологій. Їхнє застосування для фіксації державних контрактів та управління фінансовими потоками гарантує захищеність від несанкціонованого доступу записів, формуючи прозорі та верифіковані аудиторські сліди в системі публічних фінансів [23].

На сучасному етапі ІІІ позиціонується як інноваційний етап цифрової модернізації публічного сектору. Аналітичний інструментарій ІІІ забезпечує високошвидкісну обробку великого обсягу інформації, що дозволяє з точністю ідентифікувати «ризикові» заявки у тендерних процедурах і верифікувати підозрілі транзакційні потоки в режимі реального часу.

Емпіричні дані підтверджують гіпотезу про те, що імплементація алгоритмів ІІІ суттєво оптимізує виявлення порушень у сфері державних закупівель та інтенсифікує ефективність заходів щодо протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом [17; 24]. Таким чином, ІІІ сприяє трансформації класичної антикорупційної системи з реактивною моделлю у попереджувальну інтелектуальну екосистему.

У межах нашого дослідження ідентифіковано та систематизовано ключові функціональні характеристики систем ІІІ, що забезпечують якісну трансформацію антикорупційного інструментарію при реалізації відповідної політики.

Автономне навчання ІІІ та інтелектуальна обробка даних. Алгоритми автономного навчання на основі нейронних мереж забезпечують швидку обробку й аналіз даних, обсяг яких значно перевищує можливості людини [25]. Це дозволяє ідентифікувати складні закономірності та взаємозв'язки в мільйонах точок даних, що дозволяє ІІІ виявляти незначні індикатори корупційних дій, які людина-аналітик не помітила, шляхом аналізу АСТ-тестів [26; 27].

Високопродуктивна обчислювальна потужність та предиктивна аналітика. Сучасні ШІ-системи базуються на експоненціальному зростанні обчислювальних ресурсів, що дозволяє отримувати та обробляти великі масиви даних у режимі реального часу [15]. Це дозволяє ідентифікувати багаторівневі корупційні схеми (наприклад, мережі фіктивних компаній-нерезидентів), здійснювати прогнозне моделювання фальсифікацій у сфері публічних закупівель. Застосування методів високопродуктивної візуалізації сприяє виявленню складних фінансових транзакцій та прихованих бенефіціарних зв'язків.

Мінімізація участі людини у процесі та інституційні ризики. Автоматизація управлінських процедур сприяє мінімізації людського фактору та обмеженню суб'єктивного впливу, що теоретично нівелює підґрунтя для конфлікту інтересів та виникнення корупційних дій [25]. Водночас відсутність або фрагментарність операційного контролю актуалізує ризики «алгоритмічної корупції»: у разі компрометації системи через використання упереджених даних, ШІ може здійснювати масштабну системну декласифікацію та розподіл ресурсів без своєчасної ідентифікації помилки оператором-людиною [17]. Це зумовлює необхідність впровадження жорстких протоколів алгоритмічного аудиту та безперервного моніторингу прозорості журналів прийняття рішень [28].

Можливість інтеграції новітніх джерел інформації та просторовий моніторинг. ШІ потенційно здатний виявляти випадки корупції, які було б складно розкрити за допомогою традиційних дослідницьких методів та інструментів. Зокрема, системи на основі ШІ можуть використовувати великі геопросторові масиви даних і супутникові знімки для викриття корупційних практик у важкодоступних регіонах. Наприклад, моделі глибокого навчання застосовувалися для виявлення незаконного будівництва доріг, пов'язаного з вирубкою лісів, моніторингу несанкціонованого видобутку корисних копалин та картографування незаконного захоплення земель на основі аналізу супутникових зображень і технологій глибокого навчання [29].

Разом з тим, використання ШІ в антикорупційній системі може призвести до певних ризиків, які проаналізуємо нижче.

Надійність вхідних даних і ризик алгоритмічної упередженості. Антикорупційні інструменти на основі ШІ є настільки ефективними, наскільки якісними є масиви даних, які досліджуються. Водночас у сфері запобігання корупції масиви даних часто є неповними, несистемними або упередженими. Викривлення можуть виникати як через низьку якість даних (технічні помилки, пропущені значення, помилки на етапі збору інформації, нерелевантна інформація тощо), так і через суб'єктивні похибки розробників алгоритмів [30].

Як свідчать академічні дослідження та аналітичні матеріали з питань регулювання ШІ у публічній політиці, серйозні обмеження притаманні, зокрема, даним про публічні видатки та державні закупівлі [31], а також статистичним даним щодо розслідувань і судових рішень у справах про корупцію [32]. Також до ключових проблем можна віднести відсутність повних наборів даних, низький рівень їх інтегрованості, складні для машинної обробки формати даних та «проблема селективного маркування», коли в наявних даних відображаються лише виявлені або доведені випадки порушень [33].

У сукупності зазначені фактори істотно знижують надійність ШІ-інструментів для ідентифікації корупційних ризиків та потребують впровадження стандартів якості даних, механізмів аудиту алгоритмів і процедур незалежної валідації результатів.

Алгоритмічні виклики та ризики захоплення. Навіть найскладніші моделі ШІ можуть генерувати хибно-позитивні результати (наприклад, помилково маркувати доброчесних посадовців як ризикових) та хибно-негативні (не виявляти реальні корупційні дії). Хибно-позитивні практики створюють репутаційні ризики, особливо якщо автоматично згенеровані рейтинги або інші документи публікуються без перевірки відповідальною особою [25]. Натомість хибно-негативні результати знижують рівень довіри до цифрових інструментів: якщо масштабний корупційний скандал не був виявлений автоматизованою системою, суспільство може підозрювати навмисне втручання або маніпуляцію алгоритмами з боку впливових акторів [25].

Transparency International вводить поняття «корупційного використання ШІ», яке охоплює випадки зловживання алгоритмічними системами особами, наділеними владними повноваженнями, з метою отримання приватної вигоди. Це може включати спроби «гри з системою» – наприклад, коли посадова особа розуміє, які індикатори визначаються як «ризикові», та передає цю інформацію зацікавленим сторонам для «обходу» автоматичних перевірок. Крім того, можливе втручання на етапі проєктування системи – так зване алгоритмічне захоплення, зокрема у сфері електронних закупівель, коли одноразова маніпуляція параметрами алгоритму створює довгострокові переваги для політично пов'язаних груп [25].

Необхідність контролю з боку відповідальної особи. Ефективне впровадження ШІ в антикорупційній політиці потребує збалансованого поєднання автономії алгоритмів і належного контролю з боку відповідальної особи, що володіє в достатньому ступені цифровими навичками роботи із різними системами ШІ. Сучасні міжнародні стандарти та принципи використання ШІ акцентують увагу саме на цьому аспекті. Зокрема, в AI Playbook for the UK Government [34] наголошено на необхідності забезпечення змістовного контролю з боку людини на критичних етапах прийняття рішень, включно з обов'язковою перевіркою людиною всіх високоризикових рішень, сформованих або підтриманих ШІ (Principle 4). Подібні положення закріплено в Принципах ОЕСР щодо штучного інтелекту [34] та в Регламенті ЄС про штучний інтелект [35], які передбачають обов'язковий контроль відповідальної особи і встановлення меж автономності алгоритмів у високоризикових сферах. Ці підходи виходять із базового принципу: ШІ має посилювати, а не «замішувати» управлінське рішення, що приймає людина.

Інституційна готовність та регуляторні розриви. Результативність застосування ШІ в антикорупційній сфері значною мірою залежить від розвинутих інституційних, правових та контрольних механізмів застосування ШІ. У багатьох державах нормативна база та управлінські механізми «не встигають» за

темпами розвитку технологій, особливо після стрімкого поширення генеративного ШІ з 2022 року. Відсутність чітких рамок врядування, стандартів державних закупівель і процедур впровадження підвищує ризики зловживань, дискримінаційних ефектів і порушень прав людини [15]. Зокрема, в Регламенті ЄС про штучний інтелект [36] віднесено значну частину AI-інструментів до категорії високого ризику, що зобов'язує розробників запроваджувати системи управління ризиками, забезпечувати належне врядування даними (репрезентативність, якість, валідацію) та передбачати механізми контролю з боку людини [37]. Водночас у багатьох країнах, що розвиваються, такі запобіжники або відсутні, або впроваджені фрагментарно, що створює ситуацію застосування ШІ без достатніх механізмів підзвітності та контролю.

Проблеми інклюзивності та цифрової нерівності. Розроблення та навчання систем ШІ іноді відбувається на основі нерепрезентативних даних, що відтворює та посилює існуючий цифровий розрив. Недостатнє представництво жінок та інших специфічних для окремих країн спільнот серед фахівців зі ШІ, а також брак якісних навчальних даних, які відображають досвід цих груп, формують системні ризики упередженості [17]. За окремими оцінками, жінки становлять лише близько 29% професіоналів у сфері ШІ [38]. Попри розширення освітніх програм з комп'ютерних наук і ШІ, доступ до них у багатьох країнах, що розвиваються, наприклад Африки, залишається обмеженим через інфраструктурні проблеми, зокрема нестабільне електропостачання [39].

Інформаційна асиметрія та непрозорість. Багато сучасних моделей ШІ, особливо заснованих на глибокому навчанні, функціонують як «чорні скриньки», генеруючи результати без зрозумілих пояснень логіки їх формування [25]. Проблема ускладнюється тим, що як навчальні набори даних, так й архітектури моделей часто є створеними та підтримуваними приватними комерційними компаніями, що обмежує можливості громадського контролю, хоча розрив у якості між закритими й відкритими моделями, за деякими оцінками, поступово скорочується [40]. Це породжує серйозні питання підзвітності: у разі помилкових або

дискримінаційних результатів складно визначити, хто має нести відповідальність – розробник алгоритму чи державний орган, який інтегрував його у процес прийняття рішень [41].

Непрозорість зумовлена як технічною особливістю моделей, що ускладнює інтерпретацію результатів, так і свідомою закритістю з боку держав, які не розкривають деталі використаних систем (приклади – SyRI у Нідерландах, програма «Zero Trust» у Китаї) [42; 44]. Проблема інтерпретованості особливо гостро постає щодо великих мовних моделей (LLMs), враховуючи масштаб і різноманіття даних, на яких вони навчаються [45]. Відсутність чіткого відстеження між вхідними даними та отриманими результатами ускладнює можливість громадян зрозуміти логіку рішень і реалізувати право на їх оскарження.

Алепопри складності зазначених ризиків, уряди експериментують із використанням дерев рішень для пояснення алгоритмічних висновків, розробляють алгоритми та стандарти застосування ШІ, а науковці формують таксономії пояснювальних технік для мовних моделей ШІ [45]. Водночас відсутність чітких рамок врядування створює ризик «розмивання відповідальності», коли адміністратори перекладають її на постачальників, а розробники – на складність технології. Саме тому Європейське законодавство [36] та Принципи ОЕСР щодо ШІ [34] наголошують на необхідності прозорості, пояснюваності та розподіленої відповідальності, передбачаючи обов'язковий контроль з боку людини, документування навчальних даних і механізми оскарження рішень у високоризикових системах.

Висновки. Узагальнення теоретико-методологічних підходів та результатів проведеного дослідження дає підстави стверджувати, що цифрова трансформація антикорупційної політики у системі публічного управління є не лише технологічним оновленням інструментарію держави, а комплексною інституційною модернізацією механізмів забезпечення прозорості, підзвітності та доброчесності. Обґрунтовано, що інтеграція інноваційних цифрових рішень, зокрема інструментів штучного інтелекту, великих даних, аналітики ризиків і автоматизованих систем моніторингу, здатна суттєво підвищити спроможність публічних інституцій до раннього

виявлення корупційних ризиків, мінімізації дискреційності та формування превентивної моделі антикорупційного управління.

Доведено, що ефективність застосування цифрових інструментів прямо залежить від якості даних, рівня інституційної готовності, наявності належних правових гарантій, механізмів людського контролю та дотримання принципів належного врядування. Встановлено, що без належної регламентації, прозорості алгоритмів і розвиненої системи підзвітності існують ризики алгоритмічної упередженості, інформаційної асиметрії та потенційного зловживання цифровими технологіями. У зв'язку з цим обґрунтовано доцільність формування комплексної моделі цифрової антикорупційної екосистеми, яка поєднує технологічний компонент із нормативно-правовим, організаційним та етичним забезпеченням.

Результати дослідження підтверджують, що цифровізація антикорупційної політики має розглядатися як складова стратегії модернізації публічного управління, орієнтованої на відкритість даних, міжвідомчу інтеграцію інформаційних систем, посилення ролі громадянського суспільства та впровадження стандартів відповідального використання штучного інтелекту. Практична реалізація запропонованих підходів сприятиме підвищенню довіри до органів влади, зменшенню корупційних практик та формуванню стійкої інституційної спроможності держави протидіяти сучасним викликам у сфері публічного управління.

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ІНСТРУМЕНТІВ І ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

У статті здійснено комплексний науковий аналіз цифрової трансформації антикорупційної політики в системі публічного управління з акцентом на роль інноваційних інструментів і технологій штучного інтелекту у підвищенні прозорості, підзвітності та доброчесності. Актуальність теми зумовлена необхідністю

модернізації механізмів запобігання та протидії корупції в умовах цифровізації державного управління, євроінтеграційних процесів та імплементації міжнародних стандартів належного врядування.

Обґрунтовано, що цифрові інструменти (відкриті дані, електронні закупівлі, аналітичні платформи, алгоритмічний моніторинг ризиків) трансформують традиційні механізми антикорупційного контролю, забезпечуючи проактивне виявлення корупційних ризиків на основі великих масивів даних. Встановлено, що застосування алгоритмів машинного навчання та аналізу великих даних дозволяє ідентифікувати корупційні ризики у публічних фінансах, закупівлях, земельних відносинах та інших сферах, що раніше залишалися поза межами оперативного контролю.

Водночас у статті систематизовано ключові виклики впровадження AI-рішень в антикорупційній сфері: ризики упередженості даних, алгоритмічні помилки, непрозорість моделей, можливість використання алгоритмів в інтересах окремих інституцій (посадових осіб), асиметрію інформації та недостатню інституційну готовність органів публічної влади. Наголошено на необхідності забезпечення балансу між автономністю штучного інтелекту та обов'язковим людським контролем відповідно до міжнародних стандартів, зокрема принципів ОЕСР та європейського законодавства.

В статті концептуалізовано модель цифрової та інституційної інтеграції антикорупційної політики, яка передбачає поєднання технологічних інструментів із механізмами публічної підзвітності, етичного регулювання та громадського контролю. Запропоновано розглядати штучний інтелект не як автономний інструмент прийняття рішень, а як інструмент їх підтримки відповідно до принципів належного врядування.

Практичне значення результатів полягає у можливості використання сформульованих положень при розробленні державних програм цифровізації антикорупційної політики, удосконаленні нормативно-правового регулювання застосування штучного інтелекту в публічному секторі та формуванні інституційної спроможності органів влади до впровадження інноваційних рішень.

Ключові слова: публічне управління, антикорупційна політика, інноваційні інструменти, штучний інтелект, цифровізація, прозорість, підзвітність, доброчесність.

Author Contributions: Conceptualization, O. K., A. Sh; Writing – original draft, O. K., A. Sh; Writing – review & editing, O. K., A. Sh; Author has read and agreed to the published version of the manuscript.

Funding: This research received no external funding.

Institutional Review Board Statement: Not applicable as study did not include human subjects.

Informed Consent Statement: Not applicable.

Data Availability Statement: Data is contained within the article.

Conflicts of Interest: The author declares no conflict of interest.

References

1. National Agency on Corruption Prevention. (2023, December 14). *Holova NAZK vystupyv na Antykoruptsiinii konferentsii OON ta zaklykav derzhavy investuvaty v systemy, yaki vymiriuiut dobrochesnist* [NACP Head spoke at the UN Anti-Corruption Conference and called on states to invest in systems that measure integrity]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/golova-nazk-vystupyv-na-antikoruptsiyniy-konferentsii-oon-ta-zaklykav-derzhavy-investuvaty-v-systemy-yaki-vymiryuyut-dobrochesnist/> [in Ukrainian].
2. Deliversky, J. (2025). The role of digitalization in the fight against corruption. *Environment. Technology. Resources. Proceedings of the 16th International Scientific and Practical Conference*, 5, 69–72. Retrieved from: <https://doi.org/10.17770/etr2025vol5.8494> [in English].
3. Petkun, S., & Melnyk, I. (2025). Suchasni trendy tsyfrovoy transformatsii publichnoho upravlinnia [Modern trends of digital transformation of public administration]. *Publichno-upravlinski ta tsyfrovi praktyky*, 2(5), 98–107. Retrieved from: <https://doi.org/10.31673/2786-7412.2025.028020> [in Ukrainian].
4. Tokarieva, K., & Berezovskyi, D. (2023). Zastosuvannia suchasnykh tsyfrovoykh tekhnolohii u publichnomu upravlinni (na prykladi finansovoi sfery) [Application of modern digital technologies in public administration (on the example of the financial sphere)]. *Pravo ta innovatsii*, 3(43), 54–63. Retrieved from: [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-3\(43\)-8](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2023-3(43)-8) [in Ukrainian].

5. Kostenko, Yu. O. (2025). Suchasni napriamy reformuvannia DPS Ukrainy: antykoruptsiina polityka, tsyfrovizatsiia ta yevropeiski standarty [Modern directions of reforming the STS of Ukraine: Anti-corruption policy, digitalization, and European standards]. *Publichne pravo*, 3(59), 24–35. Retrieved from: <https://doi.org/10.32782/2306-9082/2025-59-3> [in Ukrainian].
6. Dumchykov, M. O. (2025). Tsyfrovi platformy u borotbi z koruptsiiei: innovatsiini mekhanizmy zakhystu vykryvachiv ta perspektyvy yikh udoskonalennia [Digital platforms in the fight against corruption: Innovative mechanisms for whistleblower protection and prospects for their improvement]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava. Serii ekonomichna. Serii yurydychna*, 44, 108–114. Retrieved from: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14906148> [in Ukrainian].
7. Kumar, S., Singh, J. P., & Kaur, G. (2020). Big data analytics for detecting fraud and corruption in public procurement systems. *International Journal of Information Management*, 51, Article 102045. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2019.102045> [in English].
8. Korzhov, S. S. (2025). Intehratsiia blokchein-tekhnologii u systemy elektronnoho uriaduvannia yak mekhanizm protyidii koruptsiinym skhemam [Integration of blockchain technologies into e-governance systems as a mechanism for countering corruption schemes]. *Uzhhorodskiyi naukovyi zhurnal*, 03, 133–137. Retrieved from: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.03.2.21> [in Ukrainian].
9. Dumchykov, M. O. (2024). Vykorystannia OSINT tekhnologii dlia vyavlennia koruptsiinykh pravoporushen: suchasni pidkhody ta vyklyky [Use of OSINT technologies for detecting corruption offenses: modern approaches and challenges]. *Akademichni vizii*, 36. Retrieved from: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13928363> [in Ukrainian].
10. Goldsmith, S., & Yang, J. T. (2024, October). *AI and the transformation of accountability and discretion in urban governance*. Data-Smart City Solutions at the Bloomberg Center for Cities at Harvard University. Retrieved from: <https://nrs.harvard.edu/URN-3:HUL.INSTREPOS:37379676> [in English].
11. Shterma, T. V., Lukivskiy, A. S., & Lukivskiy, S. D. (2025). Vprovadzhennia shtuchnoho intelektu u modeli ekonomichnoho upravlinnia dlia minimizatsii koruptsiinykh ryzykiv [Implementation of artificial intelligence in economic management models to minimize corruption risks]. *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, 15. Retrieved from: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14959270>

12. National Agency on Corruption Prevention. (2023, December). *Efektivnist finansovoho kontroliu i tsyfrovi antykoruptsiini rishennia: NAZK prezentovalo dosvid Ukrainy na zasidanni RAI* [Effectiveness of financial control and digital anti-corruption solutions: NACP presented Ukraine's experience at the RAI meeting]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/efektivnist-finansovogo-kontrolyu-i-tyfrovi-antikoruptsiyni-rishennya-nazk-prezentovalo-dosvid-ukrainy-na-zasidanni-rai/>

13. National Agency on Corruption Prevention. (2024, February 22). *Chotyry roky NAZK 2.0: tsyfrova transformatsiia* [Four years of NACP 2.0: Digital transformation]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/chotyry-roky-nazk-2-0-tyfrova-transformatsiya/>

14. National Agency on Corruption Prevention. (n.d.). *Tsyfrovizatsiia, partysypatsiia i chitki zakony: zastupnyk Holovy NAZK pro antykoruptsiini zapobizhnyky u vidbudovi* [Digitalization, participation, and clear laws: NACP Deputy Head on anti-corruption safeguards in reconstruction]. Retrieved from: <https://nazk.gov.ua/uk/tsyfrovizatsiya-partyssypatsiya-y-chitki-zakony-zastupnyk-golovy-nazk-pro-antikoruptsiyni-zapobizhnyky-u-vidbudovi/> [in English].

15. OECD. (2025). *Governing with artificial intelligence: The state of play and way forward in core government functions*. OECD Publishing. Retrieved from: <https://doi.org/10.1787/795de142-en> [in English].

16. OECD. (2022). *OECD framework for the classification of AI systems* (OECD Digital Economy Papers No. 323). OECD Publishing. Retrieved from: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2022/02/oecd-framework-for-the-classification-of-ai-systems_336a8b57/cb6d9eca-en.pdf [in English].

17. Zinnbauer, D. (2025). *Artificial intelligence in anti-corruption – a timely update on AI technology* (U4 Brief 2025:1). U4 Anti-Corruption Resource Centre. Retrieved from: <https://www.u4.no/publications/artificial-intelligence-in-anti-corruption-a-timely-update-on-ai-technology> [in English].

18. Andersen, T. B. (2009). E-government as an anti-corruption strategy. *Information Economics and Policy*, 21(3), 201–210. [in English].

19. Elbahnasawy, N. G. (2014). E-government, internet adoption, and corruption: An empirical investigation. *World Development*, 57, 114–126. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.worlddev.2013.12.005> [in English].

20. Gurin, J. (2014). Open governments, open data: A new lever for transparency, citizen engagement, and economic growth. *SAIS Review of International Affairs*, 34(1), 71–82. [in English].

21. Kossow, N., & Dykes, V. (2018). *Embracing digitalisation: How to use ICT to strengthen anti-corruption*. Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH. Retrieved from: https://www.giz.de/de/downloads/giz2018-eng_ICT-to-strengthen-Anti-Corruption.pdf [in English].

22. Kossow, N., & Kukutschka, R. M. (2017). Civil society and online connectivity: Controlling corruption on the net? *Crime, Law and Social Change*, 68(4), 451–468. [in English].

23. Hariyani, D. et al. A literature review on transformative impacts of blockchain technology on manufacturing management and industrial engineering practices. *Green Technologies and Sustainability*, 3(3), Article 100169. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.grets.2025.100169> [in English].

24. Aarvik, P. (2019). *Artificial intelligence: A promising anti-corruption tool in development settings?* (U4 Report 2019:1). U4 Anti-Corruption Resource Centre. Retrieved from: <https://www.scribd.com/document/487978002/artificial-intelligence-a-promising-anti-corruption-tool-in-development-settings> [in English].

25. Köbis, N., Starke, C., & Rahwan, I. (2022). The promise and perils of using artificial intelligence to fight corruption. *Nature Machine Intelligence*, 4, 418–424. Retrieved from: <https://doi.org/10.1038/s42256-022-00489-1>

26. López-Iturriaga, F. J., & Sanz, I. P. (2018). Predicting public corruption with neural networks: An analysis of Spanish provinces. *Social Indicators Research*, 140(3), 975–998. Retrieved from: <https://www.jstor.org/stable/48715050?seq=1> [in English].

27. De Blasio, G., D'Ignazio, A., & Letta, M. (2022). Gotham city: Predicting 'corrupted' municipalities with machine learning. *Technological Forecasting and Social Change*, 184, Article 121964. Retrieved from: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0040162522005376> [in English].

28. Kossow, N., Windwehr, S., & Jenkins, M. (2021). *Algorithmic transparency and accountability* (Transparency International Anti-Corruption Helpdesk Answer). Transparency International. Retrieved from: <https://knowledgehub.transparency.org/helpdesk/algorithmic-transparency-and-accountability> [in English].

29. Laurance, B. (2024, April 11). *Roads of destruction: We found vast numbers of illegal 'ghost roads' used to crack open pristine rainforest*. The Conversation. Retrieved from: <https://theconversation.com/roads-of-destruction-we-found-vast-numbers-of-illegal-ghost-roads-used-to-crack-open-pristine-rainforest-227222> [in English].

30. Odilla, F., De Figueiredo, V., & Dos Santos Veloso, C. (2022). *Citizens and their bots that sniff corruption: Using digital media to expose politicians who misuse public money*. SBAP. Retrieved from: <https://sbap.org.br/ebap-2022/315.pdf> [in English].

31. Katona, E., & Fazekas, M. (2024). *Hidden barriers to open competition: Using text mining to uncover corrupt restrictions to competition in public procurement* (Working Paper series: GTI-WP/2024:01). Government Transparency Institute. Retrieved from: https://www.govtransparency.eu/wp-content/uploads/2024/05/Katona-Fazekas_HU_text-miningPP-corruption240417_GTIpublish240430final.pdf [in English].

32. Gallego, J., Rivero, G., & Martínez, J. (2021). Preventing rather than punishing: An early warning model of malfeasance in public procurement. *International Journal of Forecasting*, 37(1), 360–377. Retrieved from: <https://doi.org/10.1016/j.ijforecast.2020.06.006> [in English].

33. Gallego, J., Prem, M., & Vargas, J. F. (2022). Predicting politicians' misconduct: Evidence from Colombia. *Data & Policy*, 4, Article 39. Retrieved from: <https://doi.org/10.1017/dap.2022.35> [in English].

34. GOV.UK. (n.d.). *AI playbook for the UK government*. Retrieved from: <https://www.gov.uk/government/publications/ai-playbook-for-the-uk-government> [in English].

35. OECD. (2019). *AI principles*. <https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/ai-principles.html> [in English].

36. European Parliament. (2023). *EU AI Act: First regulation on artificial intelligence*. Retrieved from: <https://www.europarl.europa.eu/topics/en/article/20230601STO93804/eu-ai-act-first-regulation-on-artificial-intelligence#ai-regulation-in-europe-the-first-comprehensive-framework-4> [in English].

37. Future of Life Institute. (2024). *High-level summary of the AI Act*. EU Artificial Intelligence Act. Retrieved from: <https://artificialintelligenceact.eu/high-level-summary/> [in English].

38. Constantino, T. (2024, November 12). *Women make up 29% of the AI workforce — here's how to fix it*. Forbes. Retrieved from: <https://www.forbes.com/sites/torconstantino/2024/11/12/women-make-up-29-of-the-ai-workforce--heres-how-to-fix-it/> [in English].

39. Maslej, N., et al. (2025). *The AI index 2025 annual report*. AI Index Steering Committee, Institute for Human-Centered AI, Stanford University. Retrieved from: https://hai.stanford.edu/assets/files/hai_ai_index_report_2025.pdf [in English].

40. Pillay, T. (2024, October 30). *The gap between open and closed AI models might be shrinking. Here's why that matters*. Time. <https://time.com/7171962/open-closed-ai-models-epoch/> [in English].

41. Sanderson, C., et al. (2023). AI ethics principles in practice: Perspectives of designers and developers. *IEEE Transactions on Technology and Society*, 4(2), 171–187. Retrieved from: <https://doi.org/10.1109/TTS.2023.3257303> [in English].

42. Borgesius, F. Z., & van Bakkum, M. (2021, March 11). *Digital welfare fraud detection and the Dutch SyRI judgment*. IAPP. Retrieved from: <https://iapp.org/news/a/digital-welfare-fraud-detection-and-the-dutch-syri-judgment> [in English].

43. Netudyhata, K., Shtyrov, O. (2025). Rol derzhavy v upravlinni ekosystemamy v umovakh formuvannia suchasnoi tsyfrovoy ekonomiky. [The role of the state in ecosystem management in the conditions of the modern digital economy formation]. *SWorldJournal*, 3(30-03), 124–135. Retrieved from: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2025-30-03-065> [in Ukrainian].

44. Chen, S. (2019, February 4). *Is China's corruption-busting AI system being turned off for being too efficient?* Tech in Asia. Retrieved from: <https://www.techinasia.com/chinas-corruptionbusting-ai-system-trust-turned-efficient> [in English].

45. Ugale, G., & Hall, C. (2024). *Generative AI for anti-corruption and integrity in government: Taking stock of promise, perils and practice* (OECD Artificial Intelligence Papers No. 12). OECD Publishing. Retrieved from: https://www.oecd.org/en/publications/generative-ai-for-anti-corruption-and-integrity-in-government_657a185a-en.html [in English].

46. Zhao, H., et al. (2024). Explainability for large language models: A survey. *ACM Transactions on Intelligent Systems and Technology*, 15(2), Article 19. Retrieved from: <https://dl.acm.org/doi/full/10.1145/3639372> [in English].

Відомості про авторів / Information about the Authors

Оксана Ковтун, канд. наук з держ. упр., доцент, професор кафедри публічного управління і проектного менеджменту Навчально-наукового інституту менеджменту та психології Державного закладу вищої освіти «Університет менеджменту освіти», м. Київ, Україна. E-mail: kovtun.oa71@gmail.com, orcid: <https://orcid.org/0000-0002-0159-730X>

Oksana Kovtun, Associate Professor of Public Administration, Professor of the Department of Public Administration and Project Management of the Educational and Scientific Institute of Management and Psychology of the State Institution of Higher Education «University of Educational Management», Kyiv, Ukraine. E-mail: kovtun.oa71@gmail.com, orcid: <https://orcid.org/0000-0002-0159-730X>

Антоніна Шмагун, канд. наук з держ. упр., доцент кафедри публічного управління і проектного менеджменту Навчально-наукового інституту менеджменту та психології Державного закладу вищої освіти «Університет менеджменту освіти», м. Київ, Україна. E-mail: tonya2015@ukr.net, orcid: <https://orcid.org/0000-0002-4599-3742>

Antonina Shmahun, Associate Professor of Public Administration, Associate Professor of the Department of Public Administration and Project Management of the Educational and Scientific Institute of Management and Psychology of the State Institution of Higher Education «University of Educational Management», Kyiv, Ukraine. E-mail: tonya2015@ukr.net, orcid: <https://orcid.org/0000-0002-4599-3742>

Kovtun O., Shmahun, A. (2026). Digital transformation of anti-corruption policy in the public administration system: the role of innovative tools and artificial intelligence. *Public Administration and Regional Development*, 31, 152-176. <https://doi.org/10.34132/pard2026.31.07>